

عنوان مقاله:

تطبیق جلوه‌های نوستالژی سیاسی در اشعار معاصر فارسی و عربی بررسی موردی: خضر محمد ابو ججوح و علیرضا قزوه

محل انتشار:

کنگره بین المللی زبان و ادبیات (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

مالک عبدی - استادیار گروه زبان و ادبیات عرب دانشگاه ایلام.

پروین خلیلی - کارشناسی ارشد زبان و ادبیات عرب دانشگاه ایلام.

خلاصه مقاله:

نوستالژی یا غم غربت واژه‌های فرانسوی است که از روانشناسی وارد حوزه ادبیات شد. این اصطلاح به معنی حسرت و دل‌تنگی نسبت به گذشته‌ی شیرین خود است که به دلایلی چون اوضاع نابسامان محیط، دوری از وطن، فقر، مهاجرت، تبعید، بیماری و... در فرد ایجاد میشود. این فرآیند در عرصه ادبیات معاصر به دلیل جنگ، تجاوزات و آشفتگی و نابسامانیها، آثار ادبی و هنری زیادی را به خود اختصاص داده است و پژوهشگران توجه زیادی به این فرآیند داشته، درد حسرت خود را در این قالب ادبی فرو ریخته‌اند. در عرصه شعر معاصر انقلابی ایران و فلسطین، علیرضا قزوه و خضر محمد ابو ججوح از شاعران ادبیات سیاسی و حوزه انقلاب و مقاومت هستند که به خاطر جو نامناسب سیاسی و آشفتگیهای جامعه‌ی خود حسرت و درد خود را با زبان شعری بیان کرده‌اند. این پژوهش بر آن است تا با روش توصیفی-تحلیلی و بر اساس چارچوب مکتب آمریکایی ادبیات تطبیقی جلوه‌های نوستالژی سیاسی در اشعار دو شاعر مورد نظر رامورد واکاوی قرار دهد و نتایج حاکی از آن است که دو شاعر تحت تاثیر محیط سیاسی-اجتماعی و فرهنگی نامناسب خود، به بازتاب فرآیند نوستالژی سیاسی چون انتقاد از سکوت و غفلت سران مملکت، شکایت از روزگار به‌خاطر جور و ستمها، آزرده‌گی از محیط به خاطر جو سیاسی نامناسب، حسرت از جنایت رژیم بر حق بشریت، حسرت دوری از وطن و... را در اشعارشان بازتاب داده و در این زمینه جنبه‌های نسبتاً مشترکی با هم دارند. آنان بدین لحاظ از بیتفاوتی سران جامعه نسبت به امور آن، عدم وجود عدالت بین بشریت، ضایع شدن حق ستمدیدگان و... انتقاد کرده، ملت را به ستیزه‌جویی فرامیخوانند.

کلمات کلیدی:

نوستالژی سیاسی، شعر معاصر، علیرضا قزوه، ابو ججوح، ادبیات تطبیقی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/582344>

